

DE EENDUOGEL

Klucht in drie bedrijven

door

HUB FOPER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE EENDVOGEL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **HUB FOBER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Dolores: statige robuuste leidster van de operatie

Nikie: haar tenderder en veel kwiekere ondergeschikte

Monique: hoofd des huizes

Edith: haar vals geld drukkende dochter

Linda: inwonende zus van Monique

Vivian: hun even langskomende nicht

Elke: hulp in de huishouding

De Bont: commissaris van politie

DECOR:

Vanuit de zaal gezien is in de linker korte kant een deur die naar het woongedeelte van Linda en Monique voert. In de rechter korte kant een deur via welke men de kelder bereikt. In de lange achterzijde een open doorgang. Het toneel zelf moet aangekleed zijn als een huiskamer. Naast de kelderdeur staat een dressoir waarin van alles kan worden opgeborgen. Verder dient een telefoon aanwezig te zijn, die alleen maar gebruikt wordt om van huis uit op te bellen. Ergens moet beslist een lamp staan die verplaatsbaar is en ook aangemaakt kan worden. Indien mogelijk een waarvan het binnenste ronddraait en die dan flikkerlichteffect geeft. De engelen dragen absoluut geen vleugels, maar zijn wel in 't wit gekleed. Engel Dolores verzet in het hele stuk geen voet, behoudens helemaal aan het einde. Engel Nikie daarentegen, een kleine spring-in-het-veld, mag en moet echter van alles doen. Waar mogelijk overal met de neus bovenop staan en engel Dolores reageert daarop met wanhoopsgebaren, blikken van ontzetting en ongeloof, kortom, met totale afkeuring. Beide engelen reageren ook onderling met mimiek op zaken die voor hun ogen gebeuren. Wat engel Nikie per se moet doen staat in de tekst. Haar andere aan de diverse situaties aangepaste optredens zijn afhankelijk van haar eigen creatieve vermogen, in samenwerking met de regisseur.

TIJDSBEPALING:

Eerste bedrijf: een dinsdagmiddag

Tweede bedrijf: volgende middag (Elke's vrije middag)

Derde bedrijf: de daaropvolgende dag

EERSTE BEDRIJF

Engelen Dolores en Nikie staan links achter in de hoek, op tafel een fles jonge klare, half vol, met drie glaasjes. Monique op van links met bordje waarop twee sneetjes, zet dit op tafel, kijkt zoekend rond, roept in middendoorgang.

Monique: Elkeee... weet jij waar de krant is...? Elkeee... *(af)*

Nikie *(naar tafel):* Kijk eens engel Dolores, boterhammen. Toch mis ik dat in de hemel, dat je nooit meer honger en dorst hebt en geen zin meer om lekker te eten en te drinken. *(strijkt met vinger langs de rand van 'n snee en likt)* Jam... aardbeien. *(neemt snee en bijt er in)* Aaaaah, heerlijk...

Dolores *(ontdaan, geschrokken):* Engel Nikie.

Nikie: Och, maak u niet druk. Blij toe dat ik eindelijk weer eens zin in iets heb. Hier, wilt u de andere?

Dolores: Aardbeien zei je?

Nikie: Maar geen boter, 't is maar margarine hoor.

Dolores: Geeft niet. Kom maar op.

Nikie *(terwijl ze samen eten):* Toch fijn om weer eens terug op de aarde te zijn... maar wel 'n beetje akelig dat we hier zo maar kunnen staan zonder dat iemand ons ziet.

Dolores: Dat is de eigenschap van geesten, die zijn onzichtbaar.

Nikie: Maar zeg eens engel Dolores, wat moeten we hier eigenlijk komen doen? U hebt me nog niets verteld.

Dolores: Op mijn marsorder staat dat we orde op zaken moeten stellen. Het schijnt altijd een nette familie geweest te zijn, maar ze hebben pech gehad en zijn daardoor aan de drank geraakt.

Nikie: Aan de drank? *(nadenkend)* Zou dat dan van veraf nog 'n beetje familie van me kunnen zijn?

Dolores: Hoezo? Ben jij dan vroeger soms ook aan de drank geweest?

Nikie: Toen ik hier als mens rondliep? Gezopen als 'n ketter heb ik.

Dolores: Zeg zeg, zijn dat woorden voor een netjes opgevoede engel?

Nikie: Sorry engel Dolores... de herinneringen, begrijpt u. Ik wilde zeggen dat ik me 't lazarus heb gedronken.

Dolores: Zo zo, nu begrijp ik ook waarom ze me jou hebben meegegeven. Je bent 'n specialist op dit gebied.

Nikie: Nou nou... Maar eh, is dat alles? Hen van de drank afhelpen?

Dolores: Volgens 't hoofdkantoor moet er ook nog vals geld in 't spel zijn.

Nikie: Och, 'n kleinigheidje maar. Regelen we in een moeite mee.

Dolores: Stil, ze komt weer terug.

Monique (*op met krant, neemt plaats aan tafel, ziet dat boterhammen weg zijn, gaat naar en opent deur rechts, roept*): Edith, heb jij me aan de boterhammen gezeten?

Edith (*van ver*): Heb geen boterhammen gezien.

Linda (*op midden, met collectebus*): Zo, dat zit er weer op.

Monique (*deur sluitend*): Zeg, heb jij soms m'n boterhammen gepikt?

Linda (*blijft staan*): Mens, ik kom net binnen. Heb de hele morgen gecollecteerd voor de Zonnebloem.

Monique: Ja zeg, ik heb ze toch zelf gesmeerd en nu zijn ze weg.

Linda (*neemt fles*): Net zo weg als 'n halve liter jonge klare. Toen ik vanmorgen vertrok was deze fles nog vol tot aan de rand. (*schenkt zichzelf een borrel*) Maar nu eens iets anders.

Monique (*schuift glaasje bij*): Mij ook.

Linda (*schenkt*): Hoe moet dat nu met onze centrifuge? Die is absoluut niet meer te gebruiken.

Monique (*gekweld naar voorkant bühne*): Zou die dan echt niet meer te repareren zijn?

Linda (*naar haar toe, Nikie stoot Dolores aan, nikt naar tafel, wijst met duim op zichzelf, gaat naar tafel, drinkt de twee borrels leeg, weer terug naar standplaats*): Geen denken aan Monique. De trommel is toch gebarsten en het sop loopt er in beken uit.

Monique: Nou ja, misschien dat we met 'n stukje ijzerdraad...

Linda (*terug naar tafel, Monique ook*): Nee Monique, dat is niet meer te repareren. (*met leeg glas in de hand*) Ja zeg...

Monique (*met leeg glas*): Drink jij ze nu al met twee tegelijk?

Linda: Ik? Je zult je er zelf wel over ontfermd hebben... Maar draai er nu niet omheen, ik vraag je hoe het hier verder moet. Niets functioneert meer. Alles bij elkaar is 't één grote puinhoop.

Monique (*moedeloos*): Ik weet 't ook niet meer. Met moeite heb ik 't geld voor de achterstallige belasting bij elkaar gekregen en van dat wat ik klaar heb liggen voor de verzekering moet ik ook afblijven en voor de rest heb ik godvergame niets meer. (*Dolores en Nikie slaan ontdaan een kruis*)

Linda: Nou ja, dan roeien we maar verder met de riemen die we hebben.

Monique: Maar lang duurt dat niet meer Linda, dat verzeker ik je. Probeer 't nog 'n paar dagen uit te zingen en dan kun je alles kopen wat je hartje maar begeerd. Ik zeg er verder niets over, maar wacht maar eens af.

Linda (*neemt fles*): Hoofdstuk dertien: Monique en haar luchtkastelen.

Monique: Maar Linda, als ik 't je nu toch zeg.

Linda (*borrels schenkend*): Ja ja, 't is al goed. We nemen er nog een en sukkelen maar weer verder. Nou dan, gezondheid. (*Nikie inmiddels in doorgang, hoest daar eens, gaat aansluitend naar tafel, Linda, naar doorgang kijkend*) Ja?

Monique: Volgens mij heb je weer bloot gelegen vannacht.

Linda: Echt, ik dacht dat ik daar iemand gehoord had.

Monique: Meen je dat? (*zetten glaasjes weer neer, gaan naar doorgang, kijken links en rechts, Nikie drinkt borrels leeg, terug naar standplaats, dames terug naar tafel*) Heb je je blijkbaar vergist. (*met leeg glas in de hand*) Ja maar, alle duivels uit de hel... (*engelen schrikken, slaan kruis*) Linda, (*houdt glas ondersteboven*) als je dan per se drinken moet, oké, maar je moet wel van mijn borrel afblijven.

Linda (*stom in haar glas starend*): Dat is nu al de tweede maal dat je dat van mij ook nog leeg drinkt... (*hoofdschuddend*) Hoe jij dat allemaal verstouwen kunt... (*neemt bus, af links*) maar nu ga ik eerst eens tellen wat de collecte heeft opgebracht. (*Monique gaat aan tafel zitten, slaat krant open*)

Edith (*op van rechts met briefje van honderd*): Ma, nu moet ik u toch eens iets laten zien. Heb ik zelf bedacht.

Monique (*ongeduldig*): Oh. Maar eh, hoe is 't ermee, schiet 't al wat op?

Edith: Gaat wel. Maar luister ma, op onze briefjes van honderd staat toch 'n soort eend, niet. En weet u wat dat voor 'n dier is?

Monique: Nee kind, geen flauw idee.

Edith: Een watersnip is 't.

Monique: O ja? Zou ik echt niet geweten hebben.

Edith: Kijk, daar hebben we het al, en dat weet bijna niemand. Daarom heb ik eens een heel nieuwe proef gemaakt. (*legt briefje op tafel*) Bekijkt u die maar eens.

Monique: Mooi... heel mooi... maar ik zie er iets aan en weet niet wat.

Edith: Kijkt u dan eens naar de vogel. Kent u die?

Monique: Allicht, een kanarie, dat zie je zo. (*springt op*) Een kanarie? Ben je nu helemáál van God verlaten? (*engelen schrikken, Monique verfrommelt briefje in een hand, gooit het achteloos weg*) Zoals het rijk ze maakt zijn ze verdorie goed genoeg, daar hoef jij niets aan te verbeteren. Donder op en zorg dat je daar beneden wat opschiet.

Edith (*af rechts*): Doe je extra goed je best en dan is 't nog niet goed.

Monique (*terug naar krant*): 'n Kanarie. Hoe haalt ze 't in d'r hoofd.

Linda (*in deuropening*): Monique, kom eens even helpen. Ik tel en tel, maar kom telkens op 'n ander bedrag uit.

Monique: God in Den Haag, ze laten je hier ook voor de duivel niet

met rust. *(wil af, Nikie zet haar de voet dwars, Monique struikelt, weet zich nog wel op de been te houden, om zich heenkijkend af)*
Het lijkt wel of de tent behekst is.

Dolores: Dat was helemaal niet netjes, engel Nikie.

Nikie: Moet ze maar niet de naam van de baas misbruiken.

Dolores: Ja ja, maar ik ben toch niet van plan om door jouw onbezonnenheid onze plaats in de hemel te verspelen.

Nikie: Hoezo? Staat die dan op 't spel?

Dolores: Ik hoor 't alweer. Toen wij van het vagevuur naar de hemel werden overgeplaatst heb jij eendvogel natuurlijk weer staan te slapen.

Nikie: Ik kan me niet herinneren...

Dolores *(sarcastisch)*: Ik had ook niet anders verwacht. Maar ze hebben toen duidelijk gezegd dat het maar op proef was.

Nikie: Oh. Dan moeten we zeker ons... *(bel gaat)* Hoor, dat was de bel.

Dolores: Komt zeker iemand op visite.

Elke *(in midden doorgang)*: Alstublieft juffrouw.

Vivian: Na jou, liefje, na jou.

Elke *(opkomend)*: Pardon, wie kan ik zeggen dat er is?

Vivian *(met niets anders bij zich dan grote tas met ritssluiting, alsmede handtas met hengsel, draagt beide in een en dezelfde hand, beslist geen hittepetit)*: Zeg maar dat Vivian d'r is, Vivian Molenaar.

Elke *(af in links)*: Mevrouw, er is iemand die u wil... *(Vivian haalt appel uit tas en net als ze wil bijten komen Monique en Linda met Elke achter zich, op, laat appel weer terugvallen in tas, Elke af doormidden)*

Monique: Goeiendag. Juffrouw Molenaar, als ik het goed begrepen heb?

Vivian: Tante Linda?

Monique: Dat is m'n zus hier.

Vivian: Dan moet u tante Monique zijn... O, hoe lang heb ik naar dit moment uitgekeken en nu is 't dan zo ver. En u bent tante Linda? Nee mensen, het is niet te geloven.

Linda: Ja ja, maar wie bent u dan in godsnaam?

Vivian: Ik ben Vivian, de dochter van m'n moeder. *(Monique heeft zich inmiddels een borrel ingeschonken, laat hem nog even staan, Nikie komt en ontfermt zich er over)*

Linda: Alles goed en wel, maar uw moeder, wie mag dat dan wel zijn?

Vivian: Och, dat heb ik van pure opwinding vergeten. Mijn moeder is uw beider zus Mireille.

Linda: Onze Mireille? Hoor je dat Monique.

Monique (*triest constaterend*): Ja ja, verleden jaar in Afrika gestorven.

Linda: Helaas ja... Maar ik wist niet eens dat ze getrouwd was en ook niet dat ze zo'n grote dochter had... Jeetje zeg... Monique, geef me eens dat borreltje daar, ik heb 't hard nodig. (*Monique reikt haar het glaasje, Linda kiept het achterover, Monique schenkt nieuwe borrel, laat hem staan, Nikie komt nu alsof ze wil zeggen: ik begin er stilaan genoeg van te krijgen. Linda naproevend*): Zit ook geen smaak meer aan tegenwoordig. Maar eh, je vader kind, is die niet met je meegekomen?

Vivian: Ja weet u, m'n vader heb ik nooit gekend, is jong gestorven, en toen moeder verleden jaar... nou ja, toen ben ik begonnen met de hele zaak van de hand te doen.

Monique: En wat versta je onder "de hele zaak" als ik vragen mag?

Vivian: De plantages en de machines, begrijpt u.

Linda: Ook daarover heeft ze nooit iets geschreven.

Vivian: Geloof ik best. Moeder hield niet van opscheppen. Maar ze zei wel altijd: Vivian, als mij ooit iets overkomt, ga dan naar mijn zussen, daar ben je in goede handen.

Monique: Zeg kind, alles verkocht zei je, en dat geld zit zeker allemaal in (*wijst*) die tas, niet?

Vivian: Welnee tante, dat heb ik belegd, grotendeels althans. Een klein miljoen heb ik achter de hand gehouden voor de lopende onkosten, begrijpt u.

Monique: Voor de lopende onkosten... ja ja, uiteraard... (*grijpt leeg glaasje, kiept het in een keer achterover*)

Linda: Tja Vivian, dan moet je voortaan maar bij ons blijven, nietwaar Monique? Een dochter van onze Mireille... (*in doorgang*) Elke... (*wijst op tas Vivian*) Is dat alle bagage die je bij je hebt?

Vivian: U zult het niet geloven, maar ik heb helemaal niets bij me. De koffers zijn nog onderweg en in die tas zitten enkel een paar pond appels, ben ik nu eenmaal gek op.

Elke (*opkomend*): Mevrouw?

Linda: Elke, de logeerkamer, wil jij die... of nee, laat maar, doe ik zelf wel, kun jij hier de boel een beetje aan de kant doen. (*afgaand*) Monique, neem jij de tas, help je me even.

Monique (*met tas mee af*): Een miljoen voor de lopende onkosten.

Vivian: Zo zo, Elke dus. En wàt voor 'n Elke.

Elke: Hoe bedoelt u?

Vivian: Kom meid, laat dat "u" maar achterwegen. Ik heet Vivian (*legt arm over haar schouder*) en ik weet zeker dat wij het best met elkaar zullen vinden.

Elke (*maakt zich lachend vrij*): Alsjeblieft zeg, jij houdt wel van

opschieten, niet?

Vivian: Och, als je toch op 'n gegeven moment duidelijk voelt dat 't klikt, waarom zou je dan met opzet eerst nog 'n eeuwigheid...

Monique (*op, grinnikend*): Elke, jouw twee rechtse handen worden kennelijk toch meer gewaardeerd dan mijn twee linkse.

Elke (*vrolijk af*): Ja ja, u zult 't wel weer handig aangepakt hebben.

Vivian: Tante Monique, zou ik misschien even mogen bellen?

Monique: Maar zeker kind, je doet maar. Daar staat het toestel. (*leest weer krant, Vivian draait nummer*)

Vivian: Ah meneer Schutgens, met juffrouw Molenaar... juist ja, dat was te verwachten, maar zouden we er niet tòch 'n half miljoentje aan wagen...? Net zoals u zegt ja, maar niet van de I.N.G. die twee miljoen wil ik liever laten staan... (*Monique weet niet wat ze hoort*) Oké, bel ik dan nog eens. En meneer Schutgens, welbedankt voor de moeite, dag.

Linda (*op*): Zo Vivian, moet je maar eens kijken of de kamer je bevalt.

Vivian (*afgaand*): Weet ik nu al zeker. Moeder heeft me u niet voor niets zo warm aanbevolen.

Linda: Wat denk je Monique, toch wel 'n nette meid, niet?

Monique: Kun je nog zo weinig van zeggen. Maar ik weet wel dat ze stinkend rijk is. Ik heb haar net met iemand horen bellen over aandelen, daar werd ik niet goed van.

Linda: Komt ze in feite toch als geroepen. Als ze 't zo breed kan laten hangen, zal ze ons ook best wat willen lenen. En zo meteen moet ik gaan collecteren voor de Hartstichting, kan ze me daarvoor ook alvast een bijdrage geven. (*af links*) Maar kom, help me nog even met de administratie... (*beiden af*)

Nikie: Toch wel 'n toffe meid die Vivian, niet engel Dolores?

Dolores: Weet nog niet wat ik er van denken moet. Mij lijkt het eerder een regelrechte oplichtster te zijn.

Nikie: U altijd met uw zwartkijkerij. Ik vind haar wel geschikt hoor.

Dolores: Goede smaak is nooit je sterke punt geweest en onderhand zul je ook wel 'n slecht beeld hebben van die jenever allemaal.

Nikie: Maar wat Nikie zien moet ziet ze nog wel en als...

Dolores: Stil, er komt iemand.

Monique (*op van links*): Zo, en nu lees ik de krant en de eerste de beste die het durft wagen...

Edith (*op van rechts met twee briefjes van honderd*): Ma, nu moet ik u toch eens iets laten zien...

Monique: Alle donders, wat is er nu weer?

Edith: Ik wilde u alleen even laten zien dat we op de goede weg zijn. Een paar dagen geleden ben ik begonnen met proeven te maken

met die nieuwe inkt. Hier, bekijk 't maar eens.

Monique: Zo te zien... Maar kind, die zijn 'n stuk beter. Haast niet meer van de echte te onderscheiden.

Edith: Alleen dat watermerk ma, eerlijk, dat is bar slecht.

Monique (*biljetten tegen het licht houdend*): Ik weet 't kind, ik weet 't. Het verschil tussen een ingeperst en een echt watermerk kan zelfs 'n blinde nog zien... Maar wie gaat zo'n biljet nu tegen het licht houden.

Linda (*inmiddels op van links met collectebus*): Zo kinders, ik ben weer weg hè, collecte voor de Hart... (*verbaasd*) Monique, hoe kom jij aan die briefjes van honderd?

Monique (*in paniek*): Die briefjes van eh... die zijn eh, ja weet je, ik vroeg me ook al af: waar zouden die vandaan... ik bedoel, Edith zei net nog...

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto